Naar denne Beregning gjennemføres for samtlige Skatteydere Vedkommende lige op til den høieste Indtægt i 1866 (150,000 Rd.), faaes som det endelige Resultat:

Skatteindtægten for 1866 beløb		19,365,450 Rd.
Efter den foreslaaede stigende Scala tilkommer som forøget Skatteindtægt:		
1) af 1,910 Skatteydere mellem 1,200— 2,000 Rd. Indtægt . .		224,550 —
2) - 1,521 — — 2,000— 5,000 — — . . .		1,276,950 —
3) - 377 — — 5,000—10,000 — — . . .		1,251,900 —
4) - 160 — over 10,000 — — . . .		2,970,900 —
5) - 3,570 —, som nu skatte efter en Indtægt paa 400 eller 500 Rd., men ville komme til at skatte efter en Indtægt paa 450 eller 550 Rd. . . .		178,500 —
Ialt Skatteindtægt . . .		25,268,250 Rd.

Skatteprocent 2 giver for 19,365,450 Rd. et Skattebeløb af . . 387,309 Rd. „ ß.
— $1^1/_2$ — - 25,268,250 — - — - . . 377,023 — 72 -

hvilke Skattebeløb staae hinanden saa nær, at en Forhøielse af Skatteprocenten i det sidste Tilfælde med $^1/_{24}$, altsaa fra $^1/_2$ til $1^{13}/_{24}$, vil give fuldt og vel de 10,000 Rd., som er Differentsen mellem Beløbene.

For de enkelte Skatteydere vil Resultatet altsaa blive saaledes, som det vil sees af følgende Exempler:

Indtægt.	Skat efter de tidligere Regler.	Skat efter vort Forslag.
Rd.	Rd.	Rd.
400. . . .	2.	$1^1/_2$.
1,200. . . .	24.	18.
2,000. . . .	40.	33.
4,000. . . .	80.	78.
4,800. . . .	96.	96.
10,000. . . .	200.	$231^3/_4$.
50,000. . . .	1,000.	$1,431^3/_4$.
150,000. . . .	3,000.	$4,431^3/_4$.

Et Mindretal (Brix og Frederiksen), som subsidiairt slutter sig til Udvalgets Fleertal, foreslaaer, at der istedetfor Lovudkastets Scala gives et Afslag i den beregnede Indtægt af 400 Rd. for den Gifte og 300 Rd. for den Ugifte.

Et Fradrag af 400 Rd. vilde i sine Virkninger blive en Mellemting mellem Lovforslagets Scala og foran omhandlede principale Forslag, hvilket fremgaaer af følgende Beregning: